

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2358/2023
19.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Иван Иванковић адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд - Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, ради накнаде штете, одлучујући о захтевима тужиоца за исправку пресуде Врховног суда Рев2 2358/2023 од 02.11.2023. године и доношење допунског решења о трошковима парничног поступка, у седници већа одржаној дана 19.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ИСПРАВЉА СЕ пресуда Врховног суда Рев2 2358/2023 од 02.11.2023. године, у ставу трећем изреке, тако што се обавезује тужени, да на име трошкова поступка, исплати тужиоцу износ од 221.177,00 динара, уместо износа од 203.177,00 динара.

У преосталом делу наведена пресуда остаје неизмењена.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове за састав захтева за исправку пресуде у износу од 13.500,00 динара, у року од 8 дана од пријема отправка овог решења.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, предлог тужиоца за доношење допунског решења о трошковима парничног поступка.

Образложење

Пресудом Врховног суда Рев2 2358/2023 од 02.11.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 766/23 од 01.03.2023. године. Ставом другим изреке, преиначене су пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 766/23 од 01.03.2023. године и пресуда Првог основног суда у Београду П1 2734/19 од 16.06.2022. године, исправљена решењем тог суда П1 2734/19 од 14.11.2022. године, тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име мање исплаћене зараде по основу сменског рада у периоду од јула 2016. године закљчно са мајем 2019. године, исплати одређене месечне износе, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у овом ставу изреке, као и да на досуђене новчане износе уплати за тужиоца доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање надлежном Републичком

фонду за ПИО. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова поступка исплати тужиоцу износ од 203.177,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Приликом израде отправка пресуде Врховног суда Рев2 2358/2023 од 02.11.2023. године, у ставу трећем изреке, услед очигледне грешке у рачунању, уместо износа од 221.177,00 динара, који се добија сабирањем износа трошкова поступка признатих тужиоцу у образложењу пресуде, наведен је износ од 203.177,00 динара, због чега је Врховни суд, применом члана 362. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011....10/2023) одлучио као у ставовима првом и другом изреке.

Тужиоцу припада право на накнаду трошкова за састав захтева за исправку пресуде у износу од 13.500,00 динара, применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, па је применом чл. 153, 154. и 163. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

Поднеском од 02.09.2024. године тужилац је предложио доношење допунског решења о трошковима парничног поступка, којим би се, поред досуђених трошкова поступка, обавезао тужени да тужиоцу накнади и трошкове за састав три образложена поднеска писана од стране пуномоћника из реда адвоката, као и путне трошкове и трошкове одсуствовања пуномоћника адвоката из канцеларије.

Одлучујући о поднетом предлогу, применом члана 356. у вези члана 366. ЗПП, Врховни суд је оценио да предлог тужиоца за доношење допунског решења о трошковима поступка није основан.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП је прописано да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове. Одредбом члана 154. став 1. ЗПП је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности.

У конкретном случају, Врховни суд је пресудом Рев2 2358/2023 од 02.11.2023. године, исправљеном овим решењем, дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, преиначио нижестепене пресуде и усвојио постављени тужбени захтев и применом члана 165. став 2. ЗПП одлучио о захтеву тужиоца за накнаду трошкова целог поступка, тако што је обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове у укупном износу од 221.177,00 динара и то за састав тужбе у износу од 9.000,00 динара, за приступ пуномоћника тужиоца на три одржана рочишта у износу од по 10.500,00 динара и четири неодржана рочишта у износу од по 6.000,00 динара, трошкове вештачења у износу од 6.000,00 динара, судску таксу на тужбу у износу од 3.900,00 динара, судску таксу на првостепену пресуду у износу од 12.722,00 динара, за састав жалбе у износу од 18.000,00 динара, судску таксу на жалбу и одлуку по жалби у износу од по 12.722,00 динара, за састав ревизије у износу од 27.000,00 динара, судске таксе за ревизију у износу од 25.444,00 динара и судску таксу на одлуку по ревизији у износу

од 38.167,00 динара у смислу одредбе члана 153. став 1, 154, 162. и 163. ЗПП и применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе из Закона о судским таксама. Приликом одлучивања, Врховни суд је имао у виду постављени и опредељени захтев тужиоца за накнаду других трошкова, али је ценећи све околности одлучио да се не ради о трошковима који су били потребни ради вођења парнице.

Сходно наведеном, захтев тужиоца за доношење допунског решења о трошковима поступка није основан. Последишно није основан ни захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав предлога за доношење допунског решења о трошковима поступка, па је Врховни суд применом члана 356. став 2. у вези члана 366. ЗПП донео одлуку као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**